Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

12. prosinca 2019.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 6. stavak 1. – Pojam ‚pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog' – Kriteriji – Europski uhidbeni nalog koji je izdalo državno odvjetništvo države članice radi izvršenja kazne"

U predmetu C-627/19 PPU,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu, Nizozemska), odlukom od 22. kolovoza 2019., koju je Sud zaprimio 22. kolovoza 2019., u postupku koji se odnosi na izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv

ZB,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot, predsjednik vijeća, M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader (izvjestiteljica) i N. Jääskinen, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 24. listopada 2019.,

uzimajući u obzir pisani postupak,

– za osobu ZB, A. C. de Bruijn, *advocaat*,

– za Openbaar Ministerie, K. van der Schaft i N. Bakkenes,

– za nizozemsku vladu, M. K. Bulterman i J. Langer, u svojstvu agenata,

– za belgijsku vladu, C. Van Lul, C. Pochet i J.-C. Halleux, u svojstvu agenata,

– za Irsku, G. Hodge i M. Browne, u svojstvu agenata, uz asistenciju R. Kennedy, *SC*,

– za španjolsku vladu, L. Aguilera Ruiz, u svojstvu agenta,

– za francusku vladu, A. Daniel i A.-L. Desjonquères, u svojstvu agenata,

– za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju L. Fiandaca, *avvocato dello Stato*,

* Jezik postupka: nizozemski

– za finsku vladu, M. Pere, u svojstvu agenta,

– za Europsku komisiju, S. Grünheid i R. Troosters, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 26. studenoga 2019.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL 2002., L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 83. i ispravak SL 2013., L 222, str. 14.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL 2009., L 81, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.) (u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2002/584).

2 Zahtjev je upućen u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga u Nizozemskoj koji je 24. travnja 2019. izdao procureur des Konings'te Brussel (Državni odvjetnik pri Sudu u Bruxellesu, Belgija) radi izvršenja dviju kazni oduzimanja slobode izrečenih protiv osobe ZB.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Uvodne izjave 5., 6., 10. i 12. Okvirne odluke 2002/584 glase kako slijedi:

„(5) Cilj koji si je postavila Unija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.

(6) Europski uhidbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra ‚kamenom temeljcem' pravosudne suradnje.

[…]

(10) Mehanizam europskog uhidbenog naloga temelji se na visokoj razini povjerenja između država članica. Njegova primjena može biti suspendirana samo u slučaju da neka država članica ozbiljno i neprekidno krši načela iz članka 6. stavka 1. [UEU-a]. Kršenje utvrđuje Vijeće u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. [UEU-a], s posljedicama predviđenima u članku 7. stavku 2. Ugovora.

[…]

(12) Ova Okvirna odluka poštuje temeljna prava i načela priznata u članku 6. [UEU-a] koja se odražavaju i u Povelji o temeljnim pravima Europske unije […], a posebno u njezinom poglavlju VI. […]”

4 Člankom 1. te okvirne odluke, naslovljenim „Definicija europskog uhidbenog naloga i obveza njegova izvršenja” propisuje se:

„1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.

3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. [UEU-a].”

5 U članku 2. stavku 1. navedene okvirne odluke, naslovljenom „Područje primjene europskog uhidbenog naloga” predviđeno je:

„Europski uhidbeni nalog može biti izdan u slučajevima počinjenja djela za koja je, u skladu s pravom države članice koja ga izdaje, propisana najviša kazna zatvora ili [mjera oduzimanja slobode u najvišem propisanom trajanju] od najmanje 12 mjeseci ili za koja je izrečena [kazna ili mjera oduzimanja slobode u trajanju] od najmanje četiri mjeseca.”

6 Uvjetima iz članka 6. Okvirne odluke 2002/584, naslovljenog „Utvrđivanje nadležnih pravosudnih tijela”:

„1. Pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog jest pravosudno tijelo države članice koja izdaje uhidbeni nalog, nadležno za izdavanje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.

2. Pravosudno tijelo izvršenja jest pravosudno tijelo države članice izvršenja nadležno za izvršenje europskog uhidbenog naloga u skladu s pravom te države.

3. Svaka država članica obavještava Glavno tajništvo Vijeća o nadležnim pravosudnim tijelima u skladu sa svojim pravom.”

7 U članku 8. stavku 1. ove okvirne odluke, naslovljenom „Sadržaj i oblik europskog uhidbenog naloga” propisano je:

„Europski uhidbeni nalog sadrži sljedeće informacije, u skladu s obrascem u Prilogu:

[…]

(c) dokaz o postojanju izvršive presude, uhidbenog naloga ili druge izvršive sudske odluke s istim učinkom, obuhvaćene odredbama članaka 1. i 2.;

[…]

(f) izrečenu kaznu, ako postoji pravomoćna presuda, ili sve propisane kazne za kazneno djelo u skladu s pravom države članice izdavateljice uhidbenog naloga;

[…]”

Belgijsko pravo

Belgijski ustav

8 U skladu s člankom 151. stavkom 1. prvim podstavkom belgische Grondweta (belgijski ustav):

„Suci su neovisni u izvršavanju svojih sudačkih dužnosti. Državno odvjetništvo neovisno je u provođenju pojedinačnih istraga i progona, ne dovodeći u pitanje pravo nadležnog ministra da naloži progone i donosi obvezujuće smjernice o kaznenoj politici, uključujući u području politike istraga i progona.”

Zakon o europskom uhidbenom nalogu

9 Članak 32. stavak 2. wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel (Zakon o europskom uhidbenom nalogu) od 19. prosinca 2003., (*Belgisch Staatsblad*, 22. prosinca 2003., str. 60075.) određuje:

„Ako se vjeruje da se osoba tražena radi izvršenja kazne ili mjere sigurnosti nalazi na području druge države članice Europske unije, državni odvjetnik izdaje europski uhidbeni nalog u obliku i pod uvjetima iz članaka 2. i 3.

Ako su u tom slučaju kazna ili mjera sigurnosti izrečene odlukom donesenom u odsutnosti optuženika i ako traženoj osobi nije osobno navedeno niti je na drugi način obaviještena o datumu i mjestu održavanja rasprave koja je dovela do donošenja odluke u odsutnosti optuženika, u europskom uhidbenom nalogu navodi se da će tražena osoba imati mogućnost prigovora u Belgiji i mogućnost da joj se sudi u njezinoj prisutnosti.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

10 Državni odvjetnik pri Sudu u Bruxellesu je 24. travnja 2019. izdao europski uhidbeni nalog protiv osobe ZB radi izvršenja presude koju je 7. veljače 2019. donio tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Prvostupanjski sud na francuskom jeziku u Bruxellesu, Belgija) kojom je ZB osuđen na kazne zatvora u trajanju od 30 mjeseci i jedne godine.

11 ZB je 3. svibnja 2019. uhićen u Nizozemskoj na temelju europskog uhidbenog naloga.

12 Openbaar Ministerie (Državno odvjetništvo, Nizozemska) istog je dana primjenom članka 23. Overleveringsweta (Zakon o predaji) od 29. travnja 2004., u njegovoj verziji koja se primjenjuje u glavnom postupku, pokrenuo postupak pred rechtbankom Amsterdam (Sud u Amsterdamu, Nizozemska) za ispitivanje navedenog europskog uhidbenog naloga.

13 Sud koji je uputio zahtjev ističe, s jedne strane, da iz informacija koje su belgijska tijela dostavila tijekom glavnog postupka proizlazi da u Belgiji članovi državnog odvjetništva sudjeluju u sudovanju i djeluju neovisno, a da nisu, izravno ili neizravno, podložni nalozima ili pojedinačnim uputama izvršne vlasti.

14 S druge strane, taj sud navodi da belgijski propis o europskom uhidbenom nalogu ne predviđa mogućnost podnošenja zasebnog pravnog lijeka protiv odluke o izdavanju takvog naloga.

15 Navedeni sud se stoga pita primjenjuje li se uvjet iz točke 75. presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), prema kojemu u odnosu na odluku o izdavanju takvog uhidbenog naloga i, osobito, u odnosu na

proporcionalnost takve odluke, mora biti dopušten pravni lijek koji u potpunosti ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite, također u slučaju kada je cilj europskog uhidbenog naloga izvršenje kazne oduzimanja slobode.

16 Iako sud koji je uputio zahtjev smatra da zahtjevi utvrđeni u presudama od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) kao i od 27. svibnja 2019., PF (Glavni državni odvjetnik Litve) (C-509/18, EU:C:2019:457) moraju biti ispunjeni za sve europske uhidbene naloge, neovisno o tome izdaju li se oni u svrhu kaznenog progona ili izvršenja kazne, uključujući kada se oni temelje na izvršivoj presudi koju je donio sud, on ističe da u ovom slučaju pravosudno tijelo koje je izdalo nalog i nizozemsko državno odvjetništvo zastupaju suprotan stav.

17 U tim je okolnostima rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Ako je europski uhidbeni nalog, radi izvršenja kazne oduzimanja slobode izrečene izvršivom odlukom suca ili suda, izdao državni odvjetnik koji sudjeluje u sudovanju u državi članici izdavateljici uhidbenog naloga, i čije se neovisno postupanje prilikom izvršavanja njegovih dužnosti koje su povezane s izdavanjem europskog uhidbenog naloga jamči, zahtijeva li se svejedno da protiv odluke o izdavanju europskog uhidbenog naloga, a osobito njezine proporcionalnosti, treba biti dopušten pravni lijek koji u potpunosti ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite?”

Hitni postupak

18 Prvo vijeće Suda odlučilo je 17. rujna 2019., na prijedlog suca izvjestitelja, nakon što je saslušalo nezavisnog odvjetnika, da se o zahtjevu za prethodnu odluku u predmetu C-627/19 PPU odluči u hitnom prethodnom postupku.

19 Naime, nakon što je utvrdio da se zahtjev za prethodnu odluku odnosi na tumačenje Okvirne odluke 2002/584 koja ulazi u područje primjene glave V. trećeg dijela UFEU-a, koja se odnosi na područje slobode, sigurnosti i pravde, te da je stoga na njega moguće, kao što je to tražio sud koji je uputio zahtjev, primijeniti hitni prethodni postupak koji je predviđen člankom 23.a Statuta Suda Europske unije i člankom 107. Poslovnika Suda, prvo vijeće Suda odluku je utemeljilo na okolnosti da je ZB od 3. svibnja 2019. smješten u ekstradicijski pritvor do donošenja odluke o izvršenju europskog uhidbenog naloga izdanog protiv njega i da njegovo zadržavanje u pritvoru ovisi o rješenju glavnog postupka.

O prethodnom pitanju

20 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li Okvirnu odluku 2002/584 tumačiti na način da joj se protivi zakonodavstvo države članice koje, unatoč tomu što nadležnost za izdavanje europskog uhidbenog naloga u svrhu izvršenja kazne dodjeljuje tijelu koje, iako sudjeluje u sudovanju u toj državi članici, sâmo nije sud, ne predviđa zaseban pravni lijek o kojem odlučuje sud protiv odluke tog tijela o izdavanju takvog europskog uhidbenog naloga.

21 U tom pogledu valja unaprijed podsjetiti da načelo uzajamnog povjerenja između država članica pa tako i načelo uzajamnog priznavanja, koje se i sâmo temelji na uzajamnom povjerenju između država, u pravu Unije imaju ključnu važnost, s obzirom na to da omogućavaju stvaranje i održavanje područja bez unutarnjih granica. Točnije, načelo uzajamnog povjerenja svakoj od tih država nalaže, osobito u pogledu područja slobode, sigurnosti i pravde, da, osim u iznimnim okolnostima, smatraju da sve

ostale države članice poštuju pravo Unije i, konkretnije, njime priznata temeljna prava (presuda od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci pravosudnog sustava), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 36. i navedena sudska praksa).

22 Također valja istaknuti da je Okvirna odluka 2002/584, kao što to proizlazi iz njezine uvodne izjave 6., prva konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja presuda i sudskih odluka, utvrđeno u članku 82. stavku 1. UFEU-a, koji je zamijenio članak 31. UEU-a na temelju kojeg je donesena ta okvirna odluka. Sustav pravosudne suradnje u kaznenim stvarima otada je bogatiji za pravne instrumente čijom se usklađenom primjenom nastoji ojačati povjerenje država članica u nacionalne pravne poretke drugih država članica, kako bi se u Uniji osiguralo priznanje i izvršenje presuda u kaznenim stvarima, s ciljem da se izbjegne da počinitelji kaznenih djela ostanu nekažnjeni.

23 Načelo uzajamnog priznavanja na kojemu se temelji struktura Okvirne odluke 2002/584, podrazumijeva, u skladu s člankom 1. stavkom 2. te odluke, da su države članice u pravilu dužne izvršiti europski uhidbeni nalog (presuda od 16. studenoga 2010., Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, t. 36. i navedena sudska praksa).

24 Naime, u skladu s odredbama Okvirne odluke 2002/584, države članice izvršenje takvog naloga mogu odbiti samo na temelju razloga za obvezno neizvršenje iz članka 3. te odluke i na temelju razloga za moguće neizvršenje iz članaka 4. i 4.a te odluke. Usto, pravosudno tijelo izvršenja europskog uhidbenog naloga može to izvršenje uvjetovati samo jednim od uvjeta utvrđenih člankom 5. te okvirne odluke (presuda od 29. siječnja 2013., Radu, C-396/11, EU:C:2013:39, t. 36. i navedena sudska praksa).

25 Sud je također presudio da se samo europski uhidbeni nalozi u smislu članka 1. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 moraju izvršiti u skladu s njezinim odredbama. Iz tog članka proizlazi da je europski uhidbeni nalog „sudska odluka”, što nalaže da ga mora izdati „pravosudno tijelo” u smislu članka 6. stavka 1. te okvirne odluke (presuda od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 46. i navedena sudska praksa).

26 U ovom slučaju, sud koji je uputio zahtjev tvrdi da iz podataka koje su dostavila belgijska tijela u okviru glavnog postupka proizlazi da u Belgiji državna odvjetništva ispunjavaju uvjete koji proizlaze iz točaka 51. i 74. presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) da bi ih se moglo kvalificirati kao „pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog” s obzirom na to da sudjeluju u kaznenom sudovanju u toj državi članici i da u izvršavanju svojih dužnosti povezanih s izdavanjem europskog uhidbenog naloga postupaju neovisno.

27 U tom je pogledu belgijska vlada u svojim pisanim i usmenim očitovanjima potvrdila i da je neovisnost državnog odvjetništva u provođenju pojedinačnih istraga i progona zajamčena belgijskim ustavom. Belgijska vlada također je navela da, iako ministar pravosuđa može izraditi smjernice u području kaznene politike, one ne predstavljaju ni naloge ni upute koje se odnose na pojedinačni predmet.

28 Sud koji je uputio zahtjev ipak se pita mora li, s obzirom na točku 75. presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), protiv odluke o izdavanju europskog uhidbenog naloga u svrhu izvršenja kazne biti dopušten pravni lijek u državi članici izdavateljici naloga.

29 U tom pogledu, sustav europskog uhidbenog naloga obuhvaća zaštitu postupovnih i temeljnih prava koja moraju biti zajamčena traženoj osobi, na dvjema razinama, s obzirom na to da se na sudsku zaštitu na prvoj razini, prilikom donošenja nacionalne sudske odluke poput nacionalnog uhidbenog naloga, nadovezuje zaštita koja se mora osigurati na drugoj razini, prilikom izdavanja europskog uhidbenog naloga, do kojeg može doći, ovisno o slučaju, u kratkom roku nakon donošenja spomenute nacionalne sudske odluke (presuda od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 67. kao i navedena sudska praksa).

30 Stoga, kad je riječ o mjeri poput izdavanja europskog uhidbenog naloga, kojom se može ugroziti pravo na slobodu osobe o kojoj je riječ, ta zaštita podrazumijeva donošenje odluke koja ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite, u najmanju ruku na jednoj od dviju razina te zaštite (presuda od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 68.).

31 Konkretno, druga razina zaštite prava osobe o kojoj je riječ podrazumijeva da pravosudno tijelo koje izdaje uhidbeni nalog provjerava jesu li ispunjeni uvjeti za to izdavanje te objektivno ispituje, uzimajući u obzir sve elemente koji idu na teret osobi o kojoj je riječ kao i one koji joj idu u korist, pri čemu njegova ovlast donošenja odluke ne smije biti izložena riziku vanjskih uputa, osobito onih izvršne vlasti, ako je to izdavanje proporcionalno (vidjeti, u tom smislu, presudu od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 71. i 73.).

32 Što se tiče europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu kaznenog progona, Sud je dodao da, kad je na temelju prava države članice izdavanja nadležnost za izdavanje europskog uhidbenog naloga dodijeljena tijelu koje, iako sudjeluje u sudovanju u toj državi članici, sâmo nije sud, u odnosu na odluku o izdavanju takvog uhidbenog naloga i, osobito, njezinu proporcionalnost u toj državi članici mora biti dopušten pravni lijek koji u potpunosti ispunjava zahtjeve djelotvorne sudske zaštite (presuda od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu), C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, t. 75.).

33 U ovom slučaju, za razliku od situacija u kojima su donesene presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456) kao i od 27. svibnja 2019., PF (Glavni državni odvjetnik Litve) (C-509/18, EU:C:2019:457), koje su se odnosile na europske uhidbene naloge izdane u svrhu kaznenog progona, glavni postupak odnosi se na europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne.

34 U tom pogledu, takav nalog, kao što to proizlazi iz članka 8. stavka 1. točaka (c) i (f) Okvirne odluke 2002/584, temelji se na izvršivoj presudi kojom se izriče kazna oduzimanja slobode protiv dotične osobe, na temelju koje je pretpostavka nedužnosti koju ta osoba uživa pobijena u sudskom postupku koji mora udovoljiti zahtjevima koji proizlaze iz članka 47. Povelje o temeljnim pravima.

35 U takvoj situaciji, sudski nadzor, na koji se poziva u točki 75. presude od 27. svibnja 2019., OG i PI (Državna odvjetništva u Lübecku i Zwickauu) (C-508/18 i C-82/19 PPU, EU:C:2019:456), čiji je cilj osigurati djelotvornu sudsku zaštitu osobi traženoj na temelju europskog uhidbenog naloga izdanog u svrhu izvršenja kazne, ostvaruje se izvršivom presudom.

36 Naime, postojanje ranijeg sudskog postupka kojim se odlučuje o krivnji tražene osobe dopušta pravosudnom tijelu izvršenja da pretpostavi da odluka o izdavanju europskog uhidbenog naloga u svrhu izvršenja kazne proizlazi iz nacionalnog postupka u okviru kojeg je osoba protiv koje je donesena izvršiva presuda imala sva jamstva koja uobičajeno prate tu vrstu odluka, osobito ona koja proizlaze iz temeljnih prava i temeljnih pravnih načela iz članka 1. stavka 3. Okvirne odluke 2002/584.

37 Osim toga, odredbe Okvirne odluke 2002/584 već same predviđaju postupak u skladu sa zahtjevima članka 47. Povelje o temeljnim pravima, neovisno o načinima provedbe te okvirne odluke koje su izabrale države članice (presuda od 30. svibnja 2013., F, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, t. 47.).

38 Osim toga, kada je europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne, njegova proporcionalnost proizlazi iz osuđujuće presude koja se, kao što to proizlazi iz članka 2. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584, treba sastojati od kazne ili mjere oduzimanja slobode u trajanju od najmanje četiri mjeseca.

39 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da Okvirnu odluku 2002/584 treba tumačiti na način da joj se ne protivi zakonodavstvo države članice koje, unatoč tomu što nadležnost za izdavanje europskog uhidbenog naloga u svrhu izvršenja kazne dodjeljuje tijelu koje, iako sudjeluje u sudovanju u toj državi članici, sâmo nije sud, ne predviđa zaseban pravni lijek o kojem odlučuje sud protiv odluke tog tijela o izdavanju takvog europskog uhidbenog naloga.

Troškovi

40 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

Okvirnu odluku Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da joj se ne protivi zakonodavstvo države članice koje, unatoč tomu što nadležnost za izdavanje europskog uhidbenog naloga u svrhu izvršenja kazne dodjeljuje tijelu koje, iako sudjeluje u sudovanju u toj državi članici, sâmo nije sud, ne predviđa zaseban pravni lijek o kojem odlučuje sud protiv odluke tog tijela o izdavanju takvog europskog uhidbenog naloga.

Potpisi